367L0043

140/67 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 19.1.67

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 12 päivänä tammikuuta 1967,

sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamisesta itsenäisten ammatinharjoittajien toiminnassa: 1. "kiinteään omaisuuteen liittyvässä toiminnassa (lukuun ottamatta 6401)" (ISIC-ryhmästä 640) 2. tiettyjen "muualla luokittelemattomien yrityspalvelujen tarjoaminen" (ISIC-ryhmä 839)

(67/43/ETY)

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 54 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 63 artiklan 2 ja 3 kohdan,

ottaa huomioon sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annetun yleisen toimintaohjelman([1]) ja erityisesti sen IV osaston A jakson,

ottaa huomioon palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamiseksi annetun yleisen toimintaohjelman([2]) ja erityisesti sen V osaston C jakson;

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon([3]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon([4]),

sekä katsoo, että

yleisissä toimintaohjelmissa määrätään kaiken sijoittautumista ja palvelujen tarjoamista koskevan kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän poistamisesta kiinteään omaisuuteen liittyvässä toiminnassa ja muualla luokittelemattomissa yrityspalveluissa ennen toisen vaiheen toisen vuoden päättymistä,

on mahdollista yksinkertaistaa menettelyä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden saavuttamiseksi yhdistämällä nämä kaksi toimialaa yhteen direktiiviin,

tämä direktiivi ei koske tiettyä kiinteään omaisuuteen liittyviin asioihin tai muualla luokittelemattomiin yrityspalveluihin kuuluvaa toimintaa joko siksi, että se kuuluu sellaisiin toiminnan haaroihin, joista säädetään erillisillä direktiiveillä, tai koska yleisten toimintaohjelmien mukaisesti se vapautetaan myöhemmin,

toiminnasta, joka taloudellisesti liittyy tämän direktiivin alaan kuuluvaan toimintaan, mutta joka kuuluu toisiin ISIC-nimikkeistön ryhmiin, on säädetty tai säädetään erillisissä direktiiveissä,

tämän direktiivin työnvälitystoimistoja koskevat säännökset eivät koske julkisia työnvälitysviranomaisia,

kaikkeen itsenäisten ammatinharjoittajien toimintaan soveltuvia edunsaajien liikkumisesta ja oleskelusta annettuihin säännöksiin liittyviä erillisiä direktiivejä ja, jos se on tarpeellista, osakkaiden ja ulkopuolisten etujen suojelemiseksi jäsenvaltioiden yhtiöiltä vaatimien vakuuksien yhteensovittamisesta, on annettu tai annetaan direktiivit([5]),

sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annetussa yleisessä toimintaohjelmassa määrätään ammatillisiin tai toimialajärjestöihin liittymisoikeutta koskevien rajoitusten poistamisesta, jos kyseisen henkilön ammattitoiminta välttämättä edellyttää tämän oikeuden käyttämistä,

palveluja tarjoavan tai hänen puolestaan toimivan henkilön mukana seuraavien palkattujen työntekijöiden asemasta säädetään perustamissopimuksen 48 ja 49 artiklan mukaisesti annetuilla säännöksillä, ja

tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksiin liittyen ei tässä vaiheessa näytä tarpeelliselta ryhtyä toimenpiteisiin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustamiseksi ja säännösten yhteensovittamiseksi, mutta siirtymätoimenpiteitä voidaan ottaa käyttöön tarvittaessa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on poistettava sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamiseksi annettujen yleisten toimintaohjelmien I osastossa tarkoite-

([1]) EYVL N:o 2, 15.1.1962, s. 36/62
([2]) EYVL N:o 2, 15.1.1962, s. 36/62
([3]) EYVL N:o 96, 2.6.1965, s. 1704/65
([4]) EYVL N:o 33, 1.3.1965, s. 507/65

([5]) Neuvoston direktiivi 64/220/ETY, 25.2.1964, EYVL N:o 56, 4.4.1964, s. 845/64

tuilta luonnollisilta henkilöiltä ja yhtiöiltä, jäljempänä "edunsaajat", kyseisten yleisten toimintaohjelmien III osastossa tarkoitetut rajoitukset, jotka koskevat oikeutta alkaa harjoittaa tämän direktiivin 2 ja 3 artiklassa määriteltyä toimintaa ja harjoittaa sitä.

2 artikla

(Kiinteä omaisuus)

1. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan itsenäisten ammatinharjoittajien toimintaan sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annetun yleisen toimintaohjelman liitteessä I (ryhmästä 640, lukuun ottamatta maanmittarin toimintaa) tarkoitetussa kiinteään omaisuuteen liittyvässä toiminnassa.

2. Tähän ryhmään kuuluvat kaikkien niiden yksityisten henkilöiden tai yhtiöiden kiinteään omaisuuteen liittyvä toiminta, jotka kauppaa käydessään tai ammattiaan harjoittaessaan saavat tuloa:

— ostaessaan, myydessään, vuokratessaan tai hallitessaan:

  — rakennettua tai rakentamatonta kiinteätä omaisuutta etenkin teollisiin, kaupallisiin tai muihin elinkeinon- tai ammatinharjoittamistarkoituksiin taikka asumistarkoituksiin käytettäviä kiinteistöjä; tai

  — tällaiseen omaisuuteen liittyviä oikeuksia; tai

— toimiessaan asiantuntijana tai välittäjänä tällaisen omaisuuden tai siihen liittyvien oikeuksien siirroissa.

3. Tällaiseen ammatin- tai elinkeinonharjoittamiseen vaikuttavat rajoitukset on poistettava riippumatta siitä, mitkä nimikkeet soveltuvat kyseistä toimintaa harjoittaviin henkilöihin.

Tällä hetkellä jäsenvaltioissa käytettävät tavanomaiset nimikkeet ovat:

Belgiassa:

— agents immobiliers, marchands de biens, conseils immobiliers,
  makelaars-handelaars in onroerende goederen, raadgevers in ontroende zaken,

— lotisseurs,
  verkavelaars,

— administrateurs de biens, gérants et régisseurs d'immeubles,
  beheerders van onroerende goederen,

— syndics de copropriété,
  syndici van medeëigendom,

— agences de location,
  verhuuragentschappen,

— promoteurs d'opérations de construction,
  promotoren van bouwverrichtingen

— sociétés immobilières sous leurs diverses formes,
  vennootschappen in onroerende goederen onder hun verschillende vormen,

— experts immobiliers,
  deskundigen inzake onroerende goederen;

Saksassa:

— Immobilien-, Hypotheken- und Finanzmakler,

— Immobilientaxatoren, Immobilienschätzer, Immobiliensachverständige,

— Immobilienhändler,
  Grundstücksverwertungsgesellschaften,

— Baubetreuer,

— Immobilien-, Haus- und Vermögensverwalter;

Ranskassa:

— marchands de biens et agents immobiliers,

— lotisseurs,

— administrateurs de biens, gérants et régisseurs

— syndics de copropriété

— syndics de location,

— promoteurs d'opérations de construction,

— sociétés immobilières sous leurs diverses formes,

— experts immobiliers et fonciers;

Italiassa:

— intermediari nell'accquisto, nella vendita o nell'affitto o nella locazione di terreni urbani e fondi rustici,

— intermediari nell'accquisto, nella vendita o locazione di fabbricati ad uso di abitazione, albergo, pensione, autorimessa o ad uso commerciale, industriale o professionale,

— agenzie od imprese per la compravendita di immobili per gli usi predetti,

— agenzie od imprese di riscossione di canoni di affitto, di fondi rustici o di locazione di immobili urbani,

— amministratori e gerenti di immobili;

Luxemburgissa:

— agences immobilières,

— gérances d'immeubles,

— sociétés immobilières,

— experts immobiliers et fonciers;

Alankomaissa:

— makelaars in onroerende goederen, tussenpersonen in onroerende goederen (niet zijnde makelaars), taxateurs in onroerende goederen,

— woningbureaus, woningruilcentrales, bouw- en bemiddelingsbureaus, administratiekantoren van onroerende goederen, bouw- en exploitatiemaatschappijen (waaronder begrepen bouwfondsen, bouwkassen en woningbouwcoöperaties

3 artikla

(Muualla luokittelemattomat yrityspalvelut)

1. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan myös sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annetun yleisen toimintaohjelman liitteessä I tarkoitettuja muualla luokittelemattomia yrityspalveluja tarjoavien itsenäisten ammatinharjoittajien toimintaan (ISIC-ryhmä 839 lukuun ottamatta seuraavaa toimintaa):

— lehtimiestoiminta;

— tullauksesta huolehtivien edustajien toiminta;

— taloudellinen, raha-asioiden, kaupallinen, tilastollinen sekä työ- ja työllisyysneuvonta;

— perintätoiminta.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti seuraavat toiminnan ryhmät kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan:

a) yksityiset työnvälitystoimistot;

b) etsivätoimistot, turvallisuuspalvelut;

c) PR-toiminta, mainostoimistot;

d) yksityisten elinkeinotoimintaan liittyvien tapahtumien järjestäminen (kuten erityisesti messujen, näyttelyiden, markkinointipäivien);

e) toimistopalveluihin erikoistuneet agentuuriliikkeet, mukaan lukien mekaanisten ja elektronisten laitteiden vuokraus sekä käännöspalvelut;

f) liiketoiminnan järjestämistä ja toimintatapoja koskeva neuvonta,

g) kirjallinen ja taiteellinen toiminta;

h) arvioimistoiminta, lukuun ottamatta vakuutustoimintaa;

i) tulkkauspalvelut;

j) sanomalehtileikepalvelut.

4 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä ei sovelleta jäsenvaltiossa toimintaan, johon kyseisessä jäsenvaltiossa sisältyy julkisen vallan käyttämistä (perustamissopimuksen 55 artiklan ensimmäinen kohta)

a) kaikkien jäsenvaltioiden osalta: maaseudulla toimivan poliisin, metsänvartijan, riistanvartijan ja vesialueen hoitajan ammatin harjoittamiseen;

b) Italiassa: valantehneen vartiomiehen ("guardia giurata") ammatin harjoittamiseen.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on poistettava erityisesti rajoitukset, jotka:

a) estävät edunsaajia sijoittautumasta vastaanottajavaltioon tai tarjoamasta palveluja siellä samoin edellytyksin ja oikeuksin kuin tämän maan omat kansalaiset;

b) johtuvat hallintokäytännöstä ja jotka edunsaajiin sovellettuna johtavat maan omiin kansalaisiin verrattuna syrjivään kohteluun.

2. Poistettaviin rajoituksiin on kuuluttava erityisesti ne, jotka johtuvat toimenpiteistä, joilla estetään tai rajoitetaan edunsaajien sijoittautumista tai palvelujen tarjoamista seuraavin tavoin:

a) *Belgiassa:* velvollisuus hankkia "carte professionelle" -asiakirja (19 päivänä helmikuuta 1965 annetun lain 1 artikla);

b) *Ranskassa:* velvollisuus hankkia "carte d'identité d'étranger commerçant" -asiakirja (12 päivänä marraskuuta 1938 annettu "décret-loi"-säädös, 2 päivänä helmikuuta 1939 annettu "décret"-säädös, 8 päivänä lokakuuta 1940 annettu laki, 10 päivänä huhtikuuta 1954 annettu laki, 9 päivänä heinäkuuta 1959 annettu "Décret"-säädös n:o 59-852);

c) *Italiassa:* vaatimus Italian kansalaisuudesta,

— arvioijan ("stimatore pubblico") ja asiantuntijan ("perito ed esperto") ammatin harjoittamiseen (20 päivänä syyskuuta 1934 annettu "Regio Decreto" -säädös n:o 2011 32 artikla, n:o 3);

— kelpoisuudelle kirjoittautua "Ruolo dei mediatori" -rekisteriin (21 päivänä maaliskuuta 1958 annettu laki n:o 253);

— tulkin ammatin harjoittamiseen ("interprete indipendente") ("Leggi di Publica Sicurezza" -nimisen säädöksen yhdistetyn tekstin 123 artikla, hyväksytty 18 päivänä kesäkuuta 1931 annetun "Regio Decreto" -säädöksessä n:o 773, 6 päivänä toukokuuta 1940 annetun "Regio Decreto" n:o 635 yhdistetty teksti, joka pannaan täytäntöön "Regolamento"-säädöksen 234, 236 ja 239 artiklalla);

— kaupallista tietoa yksityishenkilöille toimittavan liikkeen harjoittamiseen ("Leggi di Pubblica Sicurezza" -säädöksen yhdistetty teksti 134 artikla);

d) *Luxemburgissa:* ulkomaalaisille myönnettyjen toimilupien rajoitettu kelpoisuusaika 2 päivänä kesäkuuta 1962 annetun Luxemburgin lain 21 artiklan mukaisesti (19 päivänä kesäkuuta 1962 annettu "Mémorial A" -säädös n:o 31).

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin edunsaajilla on oikeus liittyä ammatillisiin tai toimialajärjestöihin yhtäläisin edellytyksin, oikeuksin ja velvollisuuksin kuin niiden omilla kansalaisilla.

2. Sijoittautumisen yhteydessä oikeus liittyä ammatillisiin tai toimialajärjestöihin käsittää sekä vaalikelpoisuuden että kelpoisuuden tulla nimitetyksi tällaisten järjestöjen johtaviin tehtäviin. Tällaiset tehtävät voidaan kuitenkin varata kyseisen maan omille kansalaisille, jos asianomaisen järjestön toimintaan sisältyy lakien tai asetusten mukaisesti julkisen vallan käyttämistä.

3. Luxemburgin suurherttuakunnassa "Chambre de commerce"- tai "Chambre des métiers" -järjestön jäsenyys ei luo edunsaajille oikeutta osallistua näiden yhteisöjen hallinnollisten toimielinten valintaan.

7 artikla

Jäsenvaltio ei saa myöntää toiseen jäsenvaltioon jotakin 2 ja 3 artiklassa tarkoitettua toimintaa harjoittamaan lähtevälle kansalaiselleen mitään avustusta, joka olisi omiaan vääristämään sijoittautumisen edellytyksiä.

8 artikla

1. Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan jotakin 2 tai 3 artiklassa tarkoitettua toimintaa, todisteen hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta ja todisteen siitä, että he eivät ole aikaisemmin olleet konkurssissa, tai jommankumman näistä todisteista, tämän valtion tulee hyväksyä muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta riittäväksi todisteeksi esitetty ote rikosrekisteristä tai, jos tällaista ei ole, näiden vaatimusten täyttymistä osoittava vastaava asiakirja, jonka on antanut sen maan toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka haluavat ryhtyä harjoittamaan tai harjoittaa jotakin 2 tai 3 artiklassa tarkoitettua toimintaa, todistuksen, etteivät he ole olleet ammatillisten tai hallinnollisten kurinpitotoimien kohteena (esimerkiksi menettäneet oikeuttaan hoitaa tiettyjä toimia tai virkoja, olleet toimintakiellossa tai heidän toimilupansa on peruutettu), tämän valtion tulee hyväksyä muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta riittäväksi todisteeksi asiakirja, jonka on antanut sen maan toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, ja joka osoittaa näiden edellytysten tulevan täytetyksi.

3. Jos maa, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, ei anna 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa todisteeksi siitä, että henkilö ei ole aikaisemmin ollut konkurssissa tai kurinpitotoimien kohteena, sen sijasta voidaan antaa valaehtoinen ilmoitus, jonka asianomainen antaa sen jäsenvaltion oikeus- tai hallintoviranomaiselle, notaarille tai toimivaltaiselle ammatilliselle tai toimialan toimielimelle, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee.

4. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti annetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia.

5. Jäsenvaltioiden tulee 10 artiklassa asetetussa määräajassa nimetä ne viranomaiset ja toimielimet, jotka ovat toimivaltaisia antamaan näitä asiakirjoja sekä ilmoittaa tästä välittömästi muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

6. Jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaaditaan todistus vakavaraisuudesta, tämän valtion tulee pitää toisen jäsenvaltion kansalaisen osalta sen jäsenvaltion pankkien, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, antamia todistuksia sen omalla alueella annettuja todistuksia vastaavina.

9 artikla

Niiden jäsenvaltioiden, joissa elinkeinotoiminnan tai ammatinharjoittamisen aloittamiseksi edellytetään valan vannomista, on varmistettava, että käytetty valan kaava on sellainen, että sen voivat vannoa myös ulkomaalaiset. Jos näin ei ole, jäsenvaltioiden on vahvistettava sopiva ja vastaava kaava.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kuuden kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä välittömästi komissiolle.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä tammikuuta 1967.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. VAN ELSLANDE